

573

Besluit van 1 november 1983 betreffende wijziging van het Algemeen Rijksambtenarenreglement (Stb. 1931, 248) en het Arbeidsovereenkomstenbesluit (Stb. 1931, 354)

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van Onze Minister van Binnenlandse Zaken van 25 mei 1983, nr. AB83/U579, Directoraat-Generaal voor Overheidspersoneelsbeleid, Directie Overheidspersoneelszaken, Hoofdafdeling Financiële Arbeidsvoorwaarden;

Gelet op de artikelen 125, eerste lid en 134, eerste lid van de Ambtenarenwet 1929;

De Raad van State gehoord (advies van 2 augustus 1983, nr. W04.83.0321/09.3.30);

Gezien het nader rapport van Onze Minister van Binnenlandse Zaken van 25 oktober 1983, nr. AB83/1437, Directoraat-Generaal voor Overheidspersoneelsbeleid, Directie Overheidspersoneelszaken, Hoofdafdeling Financiële Arbeidsvoorwaarden;

Hebben goedgevonden en verstaan:

ARTIKEL I

In het Algemeen Rijksambtenarenreglement¹ worden de volgende wijzigingen aangebracht:

A. In artikel 4 wordt voor het bepaalde in dit artikel het cijfer 1 geplaatst.

Aan het artikel worden een tweede en derde lid toegevoegd, luidende:

2. Tenzij anders is bepaald wordt voor de toepassing van dit besluit verstaan onder salaris, onderscheidenlijk bezoldiging, hetgeen daaronder wordt verstaan in het Bezoldigingsbesluit Burgerlijke Rijksambtenaren 1984.

3. Ingeval de bezoldiging van de ambtenaar is geregeld krachtens een andere bezoldigingsregeling dan die bedoeld in het tweede lid, wordt voor de toepassing van dit besluit onder salaris, onderscheidenlijk bezoldiging verstaan, het bedrag dat op overeenkomstige wijze is vastgesteld als in het Bezoldigingsbesluit Burgerlijke Rijksambtenaren 1984.

B. De titel van hoofdstuk II wordt gelezen:

AANSTELLING EN LOOPBAANVORMING.

C. Artikel 7, eerste lid, wordt gelezen:

1. Tenzij Wij anders hebben bepaald geschiedt de aanstelling door Ons, indien zij plaatsvindt in vaste dienst en het salaris, dan wel het maximumsalaris van de schaal welke voor de ambtenaar geldt, gelijk is aan of hoger is dan het maximumsalaris van schaal 12 van bijlage B van het Bezoldigingsbesluit Burgerlijke Rijksambtenaren 1984.

D. Artikel 12, eerste lid onder b vervalt, met verval van de aanduiding «b»; voor de aanduidingen «c», «d» en «e» wordt gelezen onderscheidenlijk «b», «c» en «d».

E. Artikel 12a wordt gelezen:

Voor zover deze gegevens op hem betrekking hebben en niet reeds in de akte van aanstelling zijn vermeld, worden aan de ambtenaar zo spoedig mogelijk schriftelijk medegedeeld:

- a. de afdeling of het dienstvak waarbij en de betrekking waarin hij is te werk gesteld, zomede de hem dienovereenkomstig aangewezen standplaats;
- b. de salarisschaal en de voor de bepaling van die schaal in acht genomen regelen;
- c. het salaris dat hem is toegekend, zomede, het salarisnummer en het tijdstip waarop het salaris voor de eerste maal periodiek zal worden verhoogd;
- d. andere hem mogelijk toegekende voordelen, onder verwijzing naar de desbetreffende kortingsregeling.

F. Het opschrift van paragraaf 4 van hoofdstuk II wordt gelezen:

§ 4. Loopbaanvorming.

G. Artikel 13 wordt gelezen:

1. Wij behouden Ons voor op de voordracht van Onze Minister van Binnenlandse Zaken, die in de daarvoor in aanmerking komende gevallen overleg pleegt met Onze betrokken Minister, voorschriften vast te stellen omtrent loopbaanvorming in het algemeen en omtrent daarmede verband houdende bijzondere regelingen ter bepaling van de voor de ambtenaar geldende salarisschaal.

2. Voor zover dit niet door Ons is geschied, kunnen deze voorschriften en bijzondere regelingen ook worden vastgesteld door Onze Minister van Binnenlandse Zaken dan wel, passend in het door deze gecoördineerde beleid, door of vanwege Onze Minister, hoofd van het desbetreffende departement van algemeen bestuur.

H. De artikelen 13a tot en met 13c vervallen.

I. Het eerste lid van artikel 14 vervalt, zomede de aanduidingen «1» en «2».

J. De artikelen 14a tot en met 15 vervallen.

K. Artikel 17, derde lid, wordt gelezen:

3. Voor de toepassing van het vorige lid en de artikelen 18 tot en met 20 en 20d wordt – ingeval de ambtenaar in het genot is van een toelage als bedoeld in artikel 17 van het Bezoldigingsbesluit Burgerlijke Rijksambtenaren 1984 – dit bezoldigingsdeel vastgesteld op het bedrag dat hem ingevolge de voor hem geldende werktijdregeling zou zijn toegekend, indien hij niet aan zijn burgerlijke betrekking zou zijn onttrokken.

Is de vaststelling van het bedrag op deze wijze niet mogelijk, dan wordt dit, met inachtneming van de percentages en het berekeningsmaximum zoals genoemd in artikel 17 van vorengenoemd besluit, berekend over het voor de ambtenaar geldende salaris, zulks naar de aantallen uren als bedoeld in dat artikel waarop door hem gedurende de drie kalendermaanden voorafgaande aan het tijdstip met ingang waarvan hij aan zijn burgerlijke betrekking werd onttrokken, ingevolge de voor hem geldende werktijdregeling gemiddeld per maand is gewerkt.

Toegevoegd wordt een vierde lid luidend:

4. Voor zover de ambtenaar ingevolge de voor hem geldende bezoldigingsregeling aanspraak heeft op een vakantie-uitkering geniet hij deze uitkering slechts voor zoveel die uitgaat boven de vakantie-uitkering waarop hij als militair aanspraak heeft.

L. Artikel 22, tweede lid, wordt gelezen:

2. Voor de toepassing van het vorige lid is – ingeval de ambtenaar in het genot is van een toelage als bedoeld in artikel 17 van het Bezoldigingsbesluit Burgerlijke Rijksambtenaren 1984 – met betrekking tot de vaststelling van dit bezoldigingsdeel, het bepaalde in het derde lid van artikel 17 van overeenkomstige toepassing.

M. De leden 1 tot en met 4 van artikel 24 worden als volgt gelezen:

1. De duur van de vakantie is afhankelijk van de bezoldiging op de wijze als aangegeven in het tweede lid. Voor de toepassing van dit artikel worden de toelagen als bedoeld in de artikelen 14, 17 en 18 van het Bezoldigingsbesluit Burgerlijke Rijksambtenaren 1984 niet als bezoldiging aangemerkt.

2. Indien de bezoldiging lager is dan het maximumsalaris van schaal 9 van bijlage B van het Bezoldigingsbesluit Burgerlijke Rijksambtenaren 1984, bedraagt de duur van de vakantie 23 dienstdagen; indien de bezoldiging gelijk is aan of hoger dan vorenbedoeld maximumsalaris, bedraagt de duur van de vakantie 24 dienstdagen.

3. Voor de toepassing van het bepaalde in het vorige lid geldt als maatstaf de bezoldiging welke de ambtenaar op 1 januari van het kalenderjaar geniet of, in geval van indiensttreding bij het Rijk in de loop van het kalenderjaar, de bezoldiging op het tijdstip van indiensttreding.

4. Indien de bezoldiging op het tijdstip, bedoeld in het derde lid, als gevolg van de voor de ambtenaar geldende werktijdregeling niet in een vast bedrag per maand kan worden uitgedrukt, wordt deze voor de toepassing van dat lid gesteld op het gemiddelde van de bezoldiging, genoten in de drie kalendermaanden, voorafgaande aan 1 januari, onderscheidenlijk volgende op het tijdstip van indiensttreding.

N. Paragraaf 2 (de artikelen 31 tot en met 31d) van hoofdstuk V vervalt; «§ 3» wordt gewijzigd in «§ 2».

O. Artikel 34f wordt gelezen:

Voor de toepassing van deze paragraaf is – ingeval de ambtenaar in het genot is van een toelage als bedoeld in artikel 17 van het Bezoldigingsbesluit Burgerlijke Rijksambtenaren 1984 – met betrekking tot de vaststelling van dit bezoldigingsdeel, het bepaalde in het derde lid van artikel 17 van overeenkomstige toepassing.

P. Artikel 42; het negende lid wordt vernummerd tot 10, tussengevoegd wordt een nieuw lid 9 luidende:

9. De gewezen ambtenaar die ingevolge het bepaalde in dit artikel aanspraak heeft op doorbetaling van bezoldiging, heeft eveneens aanspraak op vakantie-uitkering op de voet van het bepaalde in hoofdstuk IV van het Bezoldigingsbesluit Burgerlijke Rijksambtenaren 1984.

Q. Artikel 47 wordt gelezen:

1. Voor de toepassing van dit hoofdstuk is – ingeval de ambtenaar in het genot is van een toelage als bedoeld in artikel 17 van het Bezoldigingsbesluit Burgerlijke Rijksambtenaren 1984 – met betrekking tot de vaststelling van dit bezoldigingsdeel, het bepaalde in het derde lid van artikel 17 van overeenkomstige toepassing.

2. Indien ook voor het overige de bezoldiging niet in een vast bedrag per maand kan worden uitgedrukt, wordt gerekend met het bedrag dat gemiddeld per maand is toegekend in de drie kalendermaanden voorafgaande aan het tijdstip waarop de verhindering tot dienstverrichting is ontstaan. Voor zover de ambtenaar op evenbedoeld tijdstip nog geen drie kalendermaanden in dienst is geweest, wordt gerekend met het bedrag dat hem gemiddeld aan bezoldiging per maand is toegekend over het tijdvak waarin hij vóór het ontstaan van de verhindering in dienst is geweest.

R. Het bepaalde onder d en e van het tweede lid van artikel 79 vervalt, zomede de aanduidingen «d» en «e».

S. Het vierde lid van artikel 81 vervalt; het bepaalde onder f, g, h en i van het eerste lid wordt gelezen:

f. vaststelling van het salaris op een bedrag in de voor de ambtenaar geldende salarisschaal dat maximaal twee jaarlijkse periodieke salarisverhogingen minder bedraagt dan ingevolge de op hem van toepassing zijnde bezoldigingsregeling behoort te gelden, of indien voor het door de ambtenaar beklede ambt geen salarisschaal geldt, vermindering van het salaris met ten hoogste 5%, een en ander voor de tijd van niet langer dan twee jaren;

g. het niet toekennen van periodieke salarisverhogingen gedurende ten hoogste vier jaren;

h. uitsluiting voor de tijd van ten hoogste vier jaren van indeling in een salarisschaal waarvoor een hoger maximumsalaris geldt, indien zodanige indeling anders volgens de daarvoor geldende regeling zou hebben plaatsgevonden;

i. indeling in een salarisschaal waarvoor een lager maximumsalaris geldt dan dat verbonden aan de salarisschaal welke ingevolge de van toepassing zijnde bezoldigingsregeling behoort te gelden, een en ander al dan niet voor een bepaalde tijd en met of zonder vermindering van bezoldiging.

T. Het vierde lid van artikel 92 wordt gelezen:

4. In geval van schorsing tijdens ziekte van de ambtenaar wordt onder bezoldiging verstaan, hetgeen daaronder voor de toepassing van hoofdstuk VI wordt verstaan.

U. In het vijfde lid van artikel 95 worden de woorden «paragraaf 2 van hoofdstuk V» vervangen door de woorden «het Bezoldigingsbesluit Burgerlijke Rijksambtenaren 1984».

V. De leden 2 en 4 van artikel 102 worden als volgt gelezen:

2. Met inachtneming van het bepaalde in het vijfde lid wordt zo spoedig mogelijk na het overlijden aan de weduwe of weduwnaar, van wie de overleden ambtenaar niet duurzaam gescheiden leefde, een bedrag uitgekeerd gelijk aan de bezoldiging over een tijdvak van drie maanden. Als maatstaf bij de berekening van het in de vorige volzin bedoelde bedrag geldt, behoudens het hierna bepaalde, de bezoldiging, welke de ambtenaar op de dag van het overlijden genoot.

De uitkering wordt vermeerderd met een bedrag gelijk aan drie maal dat van de vakantie-uitkering over een maand berekend op de voet van het bepaalde in het Bezoldigingsbesluit Burgerlijke Rijksambtenaren 1984, naar de bezoldiging die de ambtenaar in de maand van het overlijden zou hebben genoten. Indien de ambtenaar in het genot was van een toelage als bedoeld in artikel 17 van eerderevermeld besluit, wordt het gedeelte van de in de eerste volzin bedoelde uitkering dat betrekking heeft op bovenbedoelde toelage gesteld op het bedrag dat de overleden ambtenaar in de drie kalendermaanden voorafgaand aan de dag van het overlijden aan zodanige toelage is toegekend.

Bij ontstentenis van een weduwe of weduwnaar, van wie de overledene niet duurzaam gescheiden leefde, geschiedt de uitkering ten behoeve van de minderjarige kinderen. Onder kinderen in de zin van dit artikel worden mede verstaan natuurlijke kinderen, waarover de overledene de pleegouderlijke zorg droeg. Onder pleegouderlijke zorg wordt verstaan de zorg voor het onderhoud en de opvoeding van het kind als was het een eigen kind, onafhankelijk van enige verplichting daartoe of van het genieten van een vergoeding daarvoor. Ontbreken ook zodanige kinderen dan geschiedt de uitkering indien de overledene kostwinner was van ouders, meerderjarige kinderen, broeders of zusters, ten behoeve van deze betrekkingen.

4. Voor de toepassing van dit artikel wordt onder bezoldiging mede verstaan de kinderbijslag waarop de ambtenaar ingevolge de Algemene Kinderbijslagwet recht had. Indien de ambtenaar op de dag van het overlijden wegens ziekte of ongeval verhinderd was zijn dienst te verrichten, wordt onder bezoldiging verstaan hetgeen daaronder voor de toepassing van hoofdstuk VI wordt verstaan.

W. Artikel 108a wordt gelezen:

Een wijziging van het Bezoldigingsbesluit Burgerlijke Rijksambtenaren 1984, betrekking hebbende op een ambt dat is vermeld in bijlage A van dat besluit, behoort niet tot de in artikel 105 bedoelde aangelegenheden.

ARTIKEL II

In het Arbeidsovereenkomstenbesluit¹ worden de volgende wijzigingen aangebracht:

A. Artikel 14a wordt gelezen:

1. De werknemer heeft aanspraak op vergoedingen voor extra-diensten op de voet van het bepaalde in hoofdstuk V van het Bezoldigingsbesluit Burgerlijke Rijksambtenaren 1984.

2. Het bepaalde in het eerste lid is niet van toepassing indien de werknemer wordt beloond overeenkomstig het eerste lid onder a van artikel 12 en de desbetreffende collectieve arbeidsovereenkomst een regeling bevat inzake vergoeding van extra-diensten. In dat geval vindt die regeling overeenkomstige toepassing. Het bepaalde in het vorige lid is evenmin van toepassing op de werknemer, voor wie het loon overeenkomstig het eerste lid onder e, van artikel 12 wordt bepaald op een bedrag voor elke te verrichten dienst afzonderlijk vast te stellen.

B. Artikel 14b vervalt.

C. Artikel 15, derde lid, wordt gelezen:

3. Voor de toepassing van het vorige lid en de artikelen 16 tot en met 19 en 19e wordt – ingeval de werknemer in het genot is van een toelage als bedoeld in artikel 17 van het Bezoldigingsbesluit Burgerlijke Rijksambtenaren 1984 – dit deel van het loon vastgesteld op het bedrag dat hem ingevolge de voor hem geldende werktijdregeling zou zijn toegekend, indien hij niet aan zijn burgerlijke betrekking zou zijn onttrokken.

Is de vaststelling van het bedrag op deze wijze niet mogelijk, dan wordt dit, met inachtneming van de percentages en het berekeningsmaximum zoals genoemd in artikel 17 van vorengenoemd besluit, berekend over het voor de werknemer geldende loon, zulks naar de aantallen uren als bedoeld in dat artikel waarop door hem, indien het loon per week wordt uitbetaald in de dertien kalenderweken en indien het loon per maand wordt uitbetaald, in de drie kalendermaanden voorafgaande aan het tijdstip met ingang waarvan hij aan zijn burgerlijke betrekking werd onttrokken, ingevolge de voor hem geldende werktijdregeling gemiddeld per week, onderscheidenlijk per maand is gewerkt.

Toegevoegd wordt een vierde lid, luidend:

4. Voor zover de werknemer ingevolge de voor hem geldende loonregeling aanspraak heeft op een vakantie-uitkering, geniet hij deze uitkering slechts voor zoveel die uitgaat boven de vakantie-uitkering waarop hij als militair aanspraak heeft.

D. Artikel 21, tweede lid, wordt gelezen:

2. Voor de toepassing van het vorige lid is – ingeval de werknemer in het genot is van een toelage als bedoeld in artikel 17 van het Bezoldigingsbesluit

Burgerlijke Rijksambtenaren 1984 – met betrekking tot de vaststelling van dit deel van het loon, het bepaalde in het derde lid van artikel 15 van overeenkomstige toepassing.

E. Artikel 23, leden 1 en 2 worden als volgt gelezen:

1. De duur van de vakantie is afhankelijk van het loon. Indien het loon lager is dan het maximumsalaris van schaal 9 van bijlage B van het Bezoldigingsbesluit Burgerlijke Rijksambtenaren 1984 bedraagt de duur van de vakantie 23 dienstdagen; indien het loon gelijk is aan of hoger is dan vorenbedoeld maximumsalaris, bedraagt de duur van de vakantie 24 dienstdagen.

2. Voor de toepassing van dit artikel wordt onder loon verstaan, hetgeen overeenkomt met bezoldiging in de zin van het Bezoldigingsbesluit Burgerlijke Rijksambtenaren 1984 met uitzondering van de toelagen als bedoeld in de artikelen 14, 17 en 18 van dat besluit.

F. Artikel 29 wordt gelezen:

1. De werknemer wiens loon is bepaald overeenkomstig artikel 12, eerste lid onder b, c, d of e heeft aanspraak op een vakantie-uitkering op de voet van het bepaalde in hoofdstuk IV van het Bezoldigingsbesluit Burgerlijke Rijksambtenaren 1984 en berekend over het loon voor zover dat overeenkomt met bezoldiging in de zin van het Bezoldigingsbesluit Burgerlijke Rijksambtenaren 1984.

2. Ten aanzien van de werknemer wiens loon is bepaald overeenkomstig artikel 12, eerste lid onder a, vindt het bepaalde in hoofdstuk III van de Wet minimumloon en minimumvakantiebijslag overeenkomstige toepassing.

G. De artikelen 29a tot en met 29d vervallen.

H. Artikel 30i wordt gelezen:

Voor de toepassing van deze paragraaf is – ingeval de werknemer in het genot is van een toelage als bedoeld in artikel 17 van het Bezoldigingsbesluit Burgerlijke Rijksambtenaren 1984 – met betrekking tot de vaststelling van dit deel van het loon, het bepaalde in het derde lid van artikel 15 van overeenkomstige toepassing.

I. Artikel 32c; negende lid wordt vernummerd tot 10, tussengevoegd wordt een nieuw lid 9 luidende:

9. Op de gewezen werknemer wiens loon bepaald was overeenkomstig artikel 12, eerste lid onder b, c, d of e en die ingevolge het bepaalde in dit artikel aanspraak heeft op doorbetaling van loon, is het gestelde in het eerste lid van artikel 29 van overeenkomstige toepassing.

J. Artikel 33d wordt gelezen:

1. Voor de toepassing van deze paragraaf wordt onder loon verstaan hetgeen overeenkomt met bezoldiging in de zin van het Bezoldigingsbesluit Burgerlijke Rijksambtenaren 1984.

Ingeval de werknemer in het genot is van een toelage als bedoeld in artikel 17 van dat besluit, is met betrekking tot de vaststelling van dit deel van het loon, het bepaalde in het derde lid van artikel 15 van overeenkomstige toepassing.

2. Indien ook voor het overige het loon niet in een vast bedrag per maand, onderscheidenlijk per week kan worden uitgedrukt, wordt gerekend met het bedrag dat, indien het loon per maand wordt uitbetaald, gemiddeld per maand en indien het loon per week wordt uitbetaald gemiddeld per week aan loon is toegekend in de drie kalendermaanden onderscheidenlijk de dertien kalenderweken, voorafgaande aan het tijdstip waarop de verhindering tot dienstverrichting is ontstaan.

Voor zover de werknemer op evenbedoeld tijdstip nog geen drie kalendermaanden onderscheidenlijk dertien kalenderweken in dienst is geweest,

wordt gerekend met het bedrag gelijk aan het loon dat hem gemiddeld per maand, onderscheidenlijk per week is toegekend over het tijdvak waarin hij voor het ontstaan van de verhindering in dienst is geweest.

K. In artikel 51, tweede lid, vervalt het gestelde onder de aanduiding «d», zomede de aanduiding «d».

L. In artikel 60, tweede lid, worden de derde en vierde volzin als volgt gelezen:

Indien het loon van de overleden werknemer was bepaald overeenkomstig artikel 12, eerste lid onder b, c, d of e, wordt de uitkering vermeerderd met een bedrag gelijk aan drie maal dat van de vakantie-uitkering over een maand, berekend op de voet van het bepaalde in hoofdstuk IV van het Bezoldigingsbesluit Burgerlijke Rijksambtenaren 1984 naar het loon dat de werknemer in de maand van het overlijden zou hebben genoten. Indien de werknemer in het genot was van een toelage als bedoeld in artikel 17 van het Bezoldigingsbesluit Burgerlijke Rijksambtenaren 1984 wordt het gedeelte van de in de eerste volzin bedoelde uitkering, dat betrekking heeft op vorenbedoelde toelage gesteld op het bedrag, dat de overleden werknemer in de drie kalendermaanden, respectievelijk de dertien kalenderweken voorafgaande aan de dag van het overlijden aan zodanige toelage is toegekend.

Artikel 60, vierde lid, eerste volzin wordt gelezen:

Voor de toepassing van het tweede lid, van dit artikel wordt onder loon mede begrepen de kinderbijslag, waarop de werknemer ingevolge de Algemene Kinderbijslagwet recht had.

ARTIKEL III

Vastgesteld worden de navolgende overgangsbepalingen:

A. Ten aanzien van het Algemeen Rijksambtenarenreglement:

1. Waar voor de toepassing van dit besluit rekening moet worden gehouden met bezoldiging, uitkeringen of toeslagen betrekking hebbende op tijdvakken gelegen vóór 1 januari 1984 worden als zodanig aangemerkt de bedragen die overeenkomstig de bepalingen van dit besluit zoals deze luiden op 31 december 1983, dan wel overeenkomstig het Bezoldigingsbesluit Burgerlijke Rijksambtenaren 1948, zijn vastgesteld.

2. Ten aanzien van de ambtenaar die ingevolge het bepaalde in artikel 11 van de Overgangsregeling Bezoldigingsbesluit Burgerlijke Rijksambtenaren 1984 in het genot is van prestatiebeloning, wordt voor de toepassing van de artikelen 47, 81, 92 en 102, de prestatiebeloning eveneens als bezoldiging aangemerkt.

3. Regelen tot stand gekomen door toepassing van het bepaalde in artikel 14a, zoals dat artikel luidde op 31 december 1983, blijven van kracht, zolang en voor zover zij niet zijn ingetrokken of met toepassing van het Bezoldigingsbesluit Burgerlijke Rijksambtenaren 1984 door andere zijn vervangen, doch uiterlijk gedurende twee jaren na het tijdstip van inwerkingtreding van het Bezoldigingsbesluit Burgerlijke Rijksambtenaren 1984.

B. Ten aanzien van het Arbeidsovereenkomstenbesluit:

1. Waar voor de toepassing van dit besluit rekening moet worden gehouden met loon, uitkeringen of toelagen betrekking hebbende op tijdvakken gelegen vóór 1 januari 1984, worden als zodanig aangemerkt de bedragen die overeenkomstig de bepalingen van dit besluit zoals deze luiden op 31 december 1983 dan wel overeenkomstig het Bezoldigingsbesluit Burgerlijke Rijksambtenaren 1948, zijn vastgesteld.

2. Ten aanzien van de werknemer die wordt beloofd overeenkomstig het eerste lid onder b van artikel 12 en die op de voet van artikel 11 van de Overgangsregeling Bezoldigingsbesluit Burgerlijke Rijksambtenaren 1984 in het genot is van prestatiebeloning, wordt voor de toepassing van de artikelen 33d en 60, de prestatiebeloning eveneens in aanmerking genomen.

3. Regelen tot stand gekomen door toepassing van het bepaalde in artikel 14a, zoals dat artikel luidde op 31 december 1983, blijven van kracht zolang en voor zover zij niet zijn ingetrokken of met toepassing van het Bezoldigingsbesluit Burgerlijke Rijksambtenaren 1984 door andere zijn vervangen, doch uiterlijk gedurende twee jaren na het tijdstip van inwerkingtreding van het Bezoldigingsbesluit Burgerlijke Rijksambtenaren 1984.

¹ Laatstelijk gewijzigd bij Koninklijk besluit van 29 augustus 1983, Stb. 454.

Het advies van de Raad van State is openbaar gemaakt door terinzagelegging bij het Ministerie van Binnenlandse Zaken.

Tevens zal het advies met de daarbij ter inzage gelegde stukken worden opgenomen in het bijvoegsel bij de Nederlandse Staatscourant van 13 december 1983 nr. 242.

ARTIKEL IV

Dit besluit treedt in werking met ingang van 1 januari 1984.

Lasten en bevelen dat dit besluit in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat daarvan afschrift zal worden gezonden aan de Raad van State en aan de Algemene Rekenkamer.

's-Gravenhage, 1 november 1983

Beatrix

De Minister van Binnenlandse Zaken,
Rietkerk

Uitgegeven de *negentwintigste* november 1983

De Minister van Justitie,
F. Korthals Altes

Inleiding

De vervanging van het Bezoldigingsbesluit Burgerlijke Rijksambtenaren 1948 door het Bezoldigingsbesluit Burgerlijke Rijksambtenaren 1984 moet leiden tot aanpassing van onder meer het Algemeen Rijksambtenarenreglement en het Arbeidsovereenkomstenbesluit.

Bij de herziening van de diverse bepalingen van beide besluiten heeft als uitgangspunt gegolden om alleen daar te wijzigen waar zulks met het oog op de nieuwe bezoldigingsregeling noodzakelijk was.

In die gevallen waarin van dat uitgangspunt is afgeweken is zulks toegelicht.

Algemeen

De structuur van de nieuwe algemene rijksbezoldigingsregeling wijkt af van die welke is vervat in het B.B.R.A. 1948. In de nieuwe bezoldigingsregeling worden onder meer regelen gesteld met betrekking tot de aanspraken op vergoedingen wegens overwerk, de aanspraken op vakantie-uitkering en die op waarnemingsvergoeding. De in het B.B.R.A. 1948 voorkomende basisbepaling waarop de voor sommige groepen rijkspersoneel nog geldende prestatiebeloningssystemen berusten (artikel 23) is als zodanig vervallen. In artikel III van het besluit is een overgangsregeling getroffen voor die situaties waarin nog prestatiebeloningssystemen van kracht zijn. Eveneens zijn de begrippen «bevordering», «salarisanciënniteit» en «wedde» verdwenen terwijl aan het begrip «ambt» zoals dat in de nieuwe bezoldigingsregeling voorkomt geen reglementair relevante betekenis meer is toegekend.

Het vorenstaande leidt uiteraard tot vrij ingrijpende wijzigingen in het Algemeen Rijksambtenarenreglement en het Arbeidsovereenkomstenbesluit welke wijzigingen overigens in laatstbedoeld besluit – gelet op de eigen aard van dat besluit – technisch gezien, soms een wat andere vertaling hebben gevonden.

Bij de herziening van het Algemeen Rijksambtenarenreglement is er voorts van uitgegaan dat salarিসvaststelling en -betaling met betrekking tot het ambtelijk personeel in rijksdienst nog uitsluitend plaatsvindt per maand. Ook het Bezoldigingsbesluit Burgerlijke Rijksambtenaren 1984 gaat daar in feite van uit. Waar bij de toepassingsmogelijkheden van het Arbeidsovereenkomstenbesluit gedacht is aan onder meer de werkzaamheden van kennelijk tijdelijk karakter is alleen al om die reden geen wijziging gebracht in de in de redactie voorkomende verwijzingen naar loonvaststelling c.q. -betaling per week.

Wél wordt in beide rechtspositieregelingen uit een oogpunt van mogelijk administratieve vereenvoudiging en in elk geval met het doel een éénduidige uitleg bij de uitvoering te verkrijgen, voortaan gesproken van kalendermaanden onderscheidenlijk kalenderweken indien een bezoldigings- of loonbestanddeel vastgesteld moet worden op een gemiddelde over een voorafgaande periode.

Met de nadere definiëring van de diverse «salaire» begrippen in het kader van de onderwerpelijke aanpassing is er naar gestreefd meer tekstuele duidelijkheid te bereiken zonder nochtans de aanspraken te wijzigen.

In dit verband wordt verwezen naar de definiëring van het begrip «bezoldiging» voor de toepassing van het Algemeen Rijksambtenarenreglement.

De begrippen «ambt», «functie» en «betrekking» worden in de tekst van het Algemeen Rijksambtenarenreglement dooreen gebezigd en zijn als zodanig niet gedefinieerd.

Een vaste betekenis kan aan deze benamingen niet worden gehecht; de inhoud van het begrip wordt goeddeels bepaald door de context waarin het desbetreffende woord is geplaatst of ook wel door de in de loop der tijd in de praktijk gegroeide interpretatie voor de toepassing van het desbetreffende artikel.

Voor zover het woord «ambt» gelezen moet worden respectievelijk kan worden als «rang» is de tekst gewijzigd. In die gevallen waarin aan het woord «ambt» de betekenis van «functie» toevalt is niet tot vervanging van die term door een ander woord overgegaan, dan wel tot het doen vervallen van die term, indien uit de context duidelijk blijkt dat voor de toepassing van het desbetreffende artikel geen verwarring kan ontstaan met het specifieke begrip «functie» zoals dat in de nieuwe bezoldigingsregeling is gedefinieerd.

Artikelsgewijze toelichting

Ad Artikel I (wijzigingen Algemeen Rijksambtenarenreglement)

A. Artikel 4

Voor wat betreft het tweede lid wordt verwezen naar de algemene toelichting.

De in het derde lid opgenomen bepaling kan in situaties voorzien waarin voor ambtenaren een andere bezoldigingsregeling geldt dan die vervat in het nieuwe bezoldigingsbesluit.

C. Artikel 7, lid 1

Verwezen wordt naar hetgeen in de algemene toelichting is vermeld met betrekking tot het begrip «ambt».

D. Artikel 12, lid 1

Onder verwijzing naar het gestelde in de algemene toelichting valt op te merken dat met betrekking tot het hier gebezigde begrip ambt de praktijk te zien geeft dat in de aanstellingsbeschikking daaraan doorgaans de betekenis van «rang» wordt toegekend.

Aangezien het nieuwe bezoldigingsbesluit het begrip rang niet meer kent kwam het beter voor het gestelde onder b te doen vervallen. Het vervallen van deze bepaling behoeft er overigens geenszins aan in de weg te staan dat in een akte van aanstelling het specifieke «ambt» vermeld wordt waarmede de aangestelde ambtenaar is belast bij voorbeeld «districtshoofd van de arbeidsinspectie in het district» of «hoofd van de inspectie der registratie en successie te».

Juist met het oog op de werking «naar buiten» zal in bepaalde gevallen aan vermelding van dat specifieke ambt in de akte van aanstelling zelve voorkeur worden gegeven. Het bepaalde in het nieuwe artikel 12a laat overigens toe – evenals tot dusver het geval was – om alle gegevens welke schriftelijk aan de ambtenaar moeten worden medegedeeld in de akte van aanstelling op te nemen.

Daar de bevordering als specifiek benoemde rechtspositionele handeling niet meer in de basisrechtspositieregelingen voorkomt zal het «bevoorders-K.b.», houdende de bevordering van een ambtenaar die vóórdien was aangesteld bij een besluit genomen door of namens de minister, hoofd van het desbetreffende departement van algemeen bestuur, niet meer als zodanig voorkomen. In plaats daarvan zal in zodanige situaties een Koninklijk besluit tot stand moeten komen houdende de bepaling van de voor de ambtenaar geldende nieuwe salarisschaal (zie artikel 24 van het B.B.R.A. 1984).

E. Artikel 12a

Vergelijking van de nieuwe tekst met die welke tot dusver gold laat de directe doorwerking zien van de nieuwe rijksbezoldigingsregeling. Voorge-

schreven is nu dat het bevoegde gezag aan de ambtenaar mededeling moet doen van de regelen die zijn toegepast bij de bepaling van de voor de ambtenaar geldende salarisschaal.

Voor het overgrote deel der ambtenaren houdt zulks in dat zij – na toepassing van het bepaalde in de leden twee en drie van artikel 5 van het B.B.R.A. 1984 – moeten worden geïnformeerd over de uitkomst van de bepaling van aard en niveau van hun functie.

Aangezien er ook ambtenaren in de zin van het A.R.A.R. zijn voor wie een andere bezoldigingsregeling geldt dan die vervat in het B.B.R.A. 1984 is een formulering aangehouden welke ruimer is dan die welke in het B.B.R.A. 1984 is gebezigd als gevolg waarvan kan worden verwezen naar de voor de bepaling van de salarisschaal voor die ambtenaren geldende criteria.

Het opnemen van een vermeldingsplicht inzake de voor de bepaling van de salarisschaal toegepaste regelen brengt eveneens de noodzaak met zich om, indien voor de desbetreffende ambtenaar een bijzondere regeling geldt als bedoeld in artikel 13 inhoudende de criteria aan de hand waarvan achtereenvolgens door hem te doorlopen schalen worden vastgesteld, hij daarover bij zijn aanstelling ook duidelijk moet worden ingelicht. Voor wat betreft deze regelingen wordt verwezen naar het hierna gestelde ten aanzien van artikel 13.

De onderwerpelijke mededelingsplicht omvat uiteraard eveneens de vermelding van de ingevolge het overgangsrecht bij het B.B.R.A. 1984 vastgestelde regelen inzake de bepaling van de salarisschaal.

F, G en H. *De artikelen 13 t/m 13c* (§ 4 van hoofdstuk II) handelen over bevordering. Gezien het verdwijnen van dit begrip – de bevordering is in het nieuwe bezoldigingsbesluit als het ware opgegaan in de «continue» toepassing van het beginsel dat het bezoldigingsniveau het functieniveau volgt – is voor deze artikelen in hun huidige opzet geen plaats meer. Het in het oude artikel 13a neergelegde vereiste van bekwaamheid en geschiktheid bij bevordering heeft in een meer op de beginselen van het nieuwe B.B.R.A. afgestemde vorm zijn neerslag gevonden in het tweede lid van artikel 5 van dat besluit. In verband met het vervallen van artikel 13c kan er nog op worden gewezen dat bovenvermeld artikel 5 van het B.B.R.A. ook de mogelijkheid kent om de ambtenaar tijdelijk «in te delen» in een hogere salarisschaal dan die welke normaal voor hem geldt.

De in het nieuwe artikel 13 vervatte regeling kan worden beschouwd als de opvolger van die vervat in het vervallen artikel 13b. Het is de basis waarop voor enkele categorieën personeel in de rijksdienst carrièreregelingen zijn geënt. Het gaat alsdan om groepen ambtenaren voor wie de bepaling van de voor hen geldende salarisschaal is vastgelegd in een regeling van hun loopbaan, waarbij afhankelijk van de daartoe vervatte criteria (bij voorbeeld diensttijd, opleiding, bepaalde plaatsingen e.d.) in de tijd gespreid, achtereenvolgende rangen (waarderingsniveaus) kunnen worden bereikt.

Veelal gaat het in deze regelingen om groepen van ambtenaren belast met een vast omljnd takenpakket, dat wordt uitgeoefend in onderling verwante functies. Bij deze regelingen is dus geen sprake van een voor de individuele ambtenaar plaatsvindende waardering van zijn functie. Voor het bestaan van zodanige regeling is het wel een voorwaarde dat de vastlegging van de achtereenvolgens bereikbare waarderingsniveaus methodische functiewaardering tot basis heeft.

Het nieuwe artikel houdt ook rekening met de mogelijkheid dat zodanige regelingen voor specifieke groepen personeel kunnen worden vastgesteld door de desbetreffende minister mits een en ander past in het gecoördineerde beleid ter zake (onder meer functiewaardering) van de Minister van Binnenlandse Zaken.

Voor zover er de facto bij de inwerkingtreding van dit wijzigingsbesluit zodanige regelingen bestaan zullen zij moeten worden getoetst aan het nieuwe artikel 13 en na eventuele bijstelling en eventueel overleg met het

Ministerie van Binnenlandse Zaken formeel moeten worden vastgesteld op basis van dit artikel. Zodanige regelingen behoren uiteraard onderwerp van overleg te zijn met de ambtenarenorganisaties.

I. Artikel 14

Aangezien het bepaalde in het eerste lid van dit artikel niet alleen overbodig voorkomt – de opdracht tot vaststelling dezer regelen is reeds vervat in artikel 125, eerste lid van de Ambtenarenwet 1929 – doch daarenboven soms aanleiding gaf tot de onjuiste veronderstelling dat de rijksbezoldigingsregeling op het A.R.A.R. zou stoelen, is deze bepaling ingetrokken.

J. Met betrekking tot het vervallen van de artikelen 14a tot en met 15 wordt verwezen naar de algemene toelichting zomede naar de toelichting op artikel III van dit besluit. Aangezien in de praktijk aan de in het tweede lid van het vervallen artikel 15 geboden voorziening nimmer enige behoefte is gebleken, werd deze bepaling uit het A.R.A.R. verwijderd.

K. Artikel 17 regelt de aanspraak op bezoldiging van de ambtenaar tijdens militaire dienst. Aangezien de vakantie-uitkering nu geregeld wordt in hoofdstuk IV van het B.B.R.A. 1984 en deswege de artikelen 31 tot en met 31d van het A.R.A.R. zijn vervallen kwam het uit een oogpunt van systematiek juister voor het bepaalde in het tweede lid van het vervallen artikel 31 (regelende de gedeeltelijke aanspraak op vakantie-uitkering tijdens verblijf van de ambtenaar in militaire dienst) nu onder te brengen in artikel 17.

Voorts wordt aandacht gevraagd voor de gewijzigde redactie van het derde lid van dit artikel. De strekking van dit doorbetalingsartikel is om, zo al recht op doorbetaling van bezoldiging bestaat, een aanspraak te verlenen ter grootte van hetgeen genoten zou zijn indien de ambtenaar niet wegens het vervullen van militaire dienst aan zijn burgerlijke betrekking zou zijn onttrokken. Algemene salariswijzigingen en periodieke salarisverhogingen bij voorbeeld zijn van invloed op de (suppletoir) doorbetaalde bezoldiging.

Aangezien toelagen wegens het werken op ongebruikelijke uren kunnen variëren, afhankelijk van de volgens dienstrooster gewerkte uren, was in het nu vervallen derde lid van artikel 17 bepaald dat dit bezoldigingsdeel vastgesteld moest worden op een bedrag dat ter zake was uitbetaald in een referteperiode van drie maanden voorafgaande aan het tijdstip van opkomst in militaire dienst. Strikt genomen zou door de formulering van deze bepaling een dergelijk bedrag geen wijziging kunnen ondergaan als gevolg van bij voorbeeld algemene salariswijzigingen of periodieke salarisverhogingen.

Door de nieuwe redactie wordt bereikt dat het beginsel om de aanspraak vast te stellen op datgene wat genoten zou zijn indien de ambtenaar niet in militaire dienst was opgekomen beter tot zijn recht komt. Indien de werktijden van de ambtenaar gelet op de aard van de functie zo onregelmatig zijn dat zij niet in een vast rooster kunnen zijn vastgelegd dan zal vaststelling van dit bezoldigingsdeel moeten geschieden op de wijze als aangegeven in de tweede volzin.

Opgemerkt wordt dat als gevolg van de herformulering van de aanspraak op dit bezoldigingsdeel de toelage wegens het werken op ongebruikelijke uren eveneens vervalt voor de ambtenaar die zich in militaire dienst bevindt indien de groep waarvan hij deel uitmaakt op enig tijdstip zodanige dienst niet meer behoeft te verrichten. Als gevolg van de vaststelling van het begrip bezoldiging voor de toepassing van het A.R.A.R. zal in zodanig geval de ambtenaar die zijn militaire dienst vervult (evenals zijn collega's) aanspraak kunnen maken op doorbetaling van de overgangstoelage als bedoeld in artikel 18 van het B.B.R.A. 1984.

Hetzelfde beginsel dat voor de vaststelling van de aanspraak op doorbetaling tijdens militaire dienst ten grondslag is gelegd is eveneens gevolgd bij de wijziging van de artikelen 22 (L), 34f (O) en 47 (Q).

L t/m Q. De wijziging van de desbetreffende artikelen behoeft geen nadere toelichting.

R. Artikel 79

Met betrekking tot het doen vervallen in artikel 79 van de beloningsmogelijkheid welke was vermeld in het tweede lid onder d wordt erop gewezen dat die bepaling in feite overbodig was. Het B.B.R.A. 1948 voorzag in deze mogelijkheid terwijl zulks evenzeer het geval is in de nieuwe bezoldigingsregeling.

Het toekennen van een beloning in de vorm van een buitengewone bevordering verdraagt zich eigenlijk niet met de beginselen die aan een bezoldigingsregeling ten grondslag behoren te liggen, onder meer inhoudende dat de schaalindeling moet worden bepaald met inachtneming van aard en niveau van de functies als zodanig.

Het laten vervallen van de buitengewone bevordering als beloning voor bijzonder loffelijke dienstverrichting is een logisch uitvloeisel van vorenvermeld uitgangspunt. Daarenboven moet gesteld worden dat het Bezoldigingsbesluit Burgerlijke Rijksambtenaren 1984 voldoende mogelijkheden biedt om in situaties van uitzonderlijke dienstverrichting daaraan gevolgen te verbinden in de bezoldigingsfeer.

S t/m V. Ten aanzien van de hier vermelde wijzigingen in de desbetreffende artikelen wordt verwezen naar de algemene toelichting.

W. De ratio van de in het huidige artikel 108a neergelegde bepaling is onder meer geweest dat geen overleg wenselijk werd geacht over de bezoldiging verbonden aan ambten welke vervuld worden door personen die te nauw bij het beleid zijn betrokken. Bij de wijziging van hoofdstuk XI in 1968 (Stb. 475) werd deswege een grens gelegd bij schaal 152 van het B.B.R.A. 1948 (voordien bij schaal 150). De vaststelling van deze grens werd echter – vanuit het uitgangspunt geredeneerd – wèl discutabel geacht.

De herstructurering van het B.B.R.A. roept de vraag op waar thans zo'n grens zou moeten worden gelegd. Nadere bezinning met betrekking tot het oorspronkelijke uitgangspunt brengt evenwel het arbitraire karakter van zodanige grens aan het licht terwijl ook overigens het uitgangspunt zelf niet in elk opzicht houdbaar lijkt.

Het vorenstaande heeft geleid tot de gedachte dat het juist voorkomt een grens te leggen daar waar het georganiseerd overleg het karakter zou kunnen krijgen van een overleg over de positie van de individuele bekleder van een ambt en dat leidt er als het ware vanzelf toe ten deze de ambten in aanmerking te brengen welke zijn opgenomen in bijlage A van het nieuwe B.B.R.A. aangezien het juist deze ambten zijn waarbij in vele gevallen met de aanduiding van het ambt, ook degene die dat ambt bekleedt herkenbaar is. De voorgestelde redactie van artikel 108a A.R.A.R. beoogt de uitwerking van een en ander te zijn.

Ad Artikel II (wijziging Arbeidsovereenkomstenbesluit)

A. Artikel 14a

Aangezien de loonvaststelling voor de werknemer op verschillende wijzen kan plaatsvinden en de werknemer niet onder de directe werking van het Bezoldigingsbesluit Burgerlijke Rijksambtenaren 1984 valt, kan niet worden volstaan met het doen vervallen van het artikel regelende de vergoeding voor overwerk zoals met de overeenkomstige bepalingen in het A.R.A.R. wel kon geschieden. Met het nieuwe artikel 14a worden de zich voordoende situaties voldoende ondervangen. Het bepaalde in het tweede lid komt grotendeels overeen met het bepaalde in het (vervallen) twaalfde lid van het (vervallen) artikel 14a. Voorts wordt verwezen naar de toelichting bij artikel III.

B. Artikel 14b

Verwezen wordt naar het gestelde met betrekking tot het overgangsrecht B.B.R.A. 1984.

C t/m E. De hier vermelde wijzigingen komen overeen met die van de desbetreffende artikelen van het A.R.A.R.

F en G. Artikel 29 en het vervallen van de artikelen 29a t/m 29d

Evenals in de toelichting op artikel 14a is vermeld geldt ook hier dat rekening is gehouden met de omstandigheid dat de algemene rijksbezoldigingsregeling geen directe werking heeft ten aanzien van werknemers in de zin van het A.O.B. Ook de specifieke positie van werknemers die worden beloofd overeenkomstig artikel 12, eerste lid onder a heeft (wederom) zijn weerslag gevonden in het nieuwe artikel 29.

H, I en J. De hierbedoelde wijzigingen behoeven geen nadere toelichting.

K. Artikel 51

Met betrekking tot de gewijzigde tekst kan – althans ten dele – worden verwezen naar de toelichting op het bepaalde onder R van artikel I (artikel 79 A.R.A.R.). Daarenboven ligt het voor de hand de bepalingen in dit artikel volledig parallel te doen lopen met die van artikel 79 van het A.R.A.R. en zeker niet méér mogelijkheden te bieden.

Ad Artikel III (overgangsbepalingen)

Het complex van de gewijzigde bepalingen in het Algemeen Rijksambtenarenreglement en het Arbeidsovereenkomstenbesluit – ten nauwste gerelateerd aan het van kracht worden van een vrij ingrijpend gewijzigde algemene bezoldigingsregeling – noopt tot vaststelling van overgangsbepalingen. Deze overgangsbepalingen hebben betrekking op een drietal onderdelen van beide regelingen.

1. Bepaalde bezoldigings-/beloningsaanspraken worden in sommige gevallen vastgesteld op basis van een gemiddelde berekend over drie voorafgaande kalendermaanden (eventueel dertien voorafgaande kalenderweken). Dit houdt in dat zich gedurende ongeveer drie maanden na het tijdstip van inwerkingtreding van dit besluit situaties kunnen voordoen (onder meer bij verlof, ziekte, opkomst in militaire dienst e.d.), dat bepalingen uit het B.B.R.A. 1948 respectievelijk het A.R.A.R. en A.O.B., zoals deze besluiten vóór de wijziging luidden, nog feitelijk moeten worden toegepast. Het gestelde onder A, 1 en B, 1 beoogt daarin te voorzien.

2. Zoals in de algemene toelichting reeds is opgemerkt zullen bepaalde categorieën rijkspersoneel ook na de inwerkingtreding van het Bezoldigingsbesluit Burgerlijke Rijksambtenaren 1984 voorlopig nog onder de werking van een prestatie-beloningssysteem blijven vallen. Het gewijzigde A.R.A.R. en A.O.B. houden, parallel lopende met het nieuwe bezoldigingsbesluit, geen rekening meer met de toepassing van vorenbedoelde beloningssystemen.

Duidelijk is dat voor de groepen rijkspersoneel die nog onder de werking van de prestatiebeloning blijven vallen geen nadeel mag ontstaan in die gevallen waarin tot dusver bepaalde aanspraken van A.R.A.R. en A.O.B. gerelateerd waren aan deze prestatiebeloning. De bepalingen vervat onder A, 2 en B, 2 bieden ter zake garanties.

3. De in het A.R.A.R. en het A.O.B. vóór de onderwerpelijke wijziging voorkomende regelingen met betrekking tot de vergoeding van overwerk voorzagen erin dat er situaties bestaan waarin het – bij voorbeeld wegens het zeer bijzondere karakter van de werktijdregeling – niet mogelijk, althans zeer bezwaarlijk, was de normale overwerkvergoedingsregeling toe te passen.

Ook het nieuwe bezoldigingsbesluit voorziet in de mogelijkheid afwijkende regelen ter zake te treffen. Ten einde de gelegenheid te bieden de noodzaak van dergelijke regelingen nader te overwegen en de opzet daarvan in studie te nemen zomede ter voorkoming van een lacune, is in artikel III onder A 3 en B 3 bepaald dat de oude afwijkende regelingen nog gedurende ten hoogste twee jaren na de inwerkingtreding van het nieuwe B.B.R.A. van kracht kunnen blijven.

De in de vervallen artikelen 14b van het A.R.A.R. en het A.O.B. vervatte regelingen zijn voorlopig ondergebracht in het overgangsrecht behorende bij de invoering van het nieuwe B.B.R.A.

De Minister van Binnenlandse Zaken,
Rietkerk